

[Glistrup].

fundet, ikke noget som helst at gøre med gennemførelsen af statsfunktioner. Det er simpelt hen en ordening, der beror på en historisk udvikling fra forhold, som var helt anderledes end de nuværende, en ordening, der stammer helt tilbage fra enevældens tid.

Det er heller ikke rigtigt, som fru Inge Krogh var inde på, at det er en del af ansættelsesvilkårene, at man skal have en pension. Det er i den grad usikkert, hvilken realværdi pensionen i grunden vil have så mange år efter, så man kan ikke med nogen som helst rimelig føje sige, at der skulle være tale om en afvejning mellem den arbejdsindsats, der nu gøres af den tjenestemandssatte i år, og så det, der kommer efter mange årtier i form af pensionsudbetalinger til sin tid.

Nej, kernen i det er, at der er tale om noget, som udviklingen ganske og aldeles er løbet fra. Det er forkert, når man fra anden side, hvad enten det så er hr. Ellemann-Jensen eller hr. Holm, siger, at her er tale om demagogi. Her er bare tale om en erkendelse af, hvordan tiderne har ændret sig. Det hjælper ikke meget, at hr. Holm går over til grønthandlersproget og taler om æbler, for der er nu engang forskel på et æble og en pære. Det forslag, som hr. Holm her omtalte, nemlig vort forslag nr. B 26, er ganske rigtigt et beslutningsforslag, men det er, fordi det i allerhøjeste grad er knyttet til regeringens stilling som overenskomstforhandlende part. Derfor er det ikke, som venstres forslag her, der går ind på selve det principielt lovgivningsmæssige, noget, der burde været udformet i lovforslags form. Der er en meget stor forskel.

Hr. Albertsen siger, at man allerede ved tidligere overenskomstforhandlinger forud for 1975 har været inde på fremskridtstankerne. Det er selvfølgelig meget rart, men vi kan da se, at det er en kendsgerning, at de ikke blev indført ved en eneste af de forhandlinger; tværtimod, så blev gabet grovere og grovere i begunstigelsen af de offentligt ansatte, indtil fremskridtskampagnen gik ud over landet, og det førte så til, at man ved en beslutning her i dette folketing – ikke ved nogen som helst overenskomstforhandling – kom frem til, at man forstod, at det simpelt hen ikke lod sig opretholde på den måde at gå på tværs af en-

hver rimelig, sund retsfølelse, sådan som man havde troet fra de offentligt ansattes parti, socialdemokratiet, at man stadig kunne opretholde disse særprivilegier.

Palle Simonsen (KF):

Det er hr. Glistrups udtryk »særfavorisering« i forbindelse med tjenestemændene, som jeg gerne vil anholde. Der er ikke tale om nogen favorisering eller særfavorisering i denne forbindelse. Hvis vi går ud i den private sektor, så oplever vi en lang række af større industrivirksomheder, banker, forsikringselskaber osv., som for at knytte deres medarbejdere nærmere til sig indgår aftaler om pensionsordninger. Det er i virkeligheden en tro kopi af, hvad staten har gjort i mange år. Den reelle baggrund er, at man gennem det nærmere ansættelsesforhold også opnår en større grad af loyalitet, som bl. a. medfører, at de pågældende ikke kan strejke; de bliver dermed borgernes garanti for, at samfundet fungerer. Derfor er det i højere grad for at begunstige borgerne, det er ikke for at begunstige de pågældende mennesker.

Så kan man selvfølgelig sige: nå ja, men det koster mange penge, og det er nogle store veksler, som man skriver under på, når man ansætter folk med tjenestemandspension. Det er nu et spørgsmål – men det kan vi komme til at analysere nærmere, når vi kommer til at diskutere pensionsreformerne reelt – om det nu kommer til at koste så meget mere. Dengang man for at opnå en større bevægelighed i den offentlige sektor indførte begrebet overenskomstansat, nåede man i virkeligheden frem til – det må man nok konstatere i dag – et system, som i hvert fald ikke er blevet billigere. De har en anden form for pensionsordning, de har en pensionsordning, som er en klar parallel til den, der findes i den private sektor hos en række virksomheder. Den er i hvert fald ikke blevet billigere. Når vi gør regnestykket op, løn og pension i sammenhæng, så er jeg sikker på, at samfundet ikke engang kommer til at spare penge ved at fjerne pensionerne. Det mener jeg faktisk de overenskomstansatte er et godt eksempel på.

Men det er en anden sag. For mig er det afgørende dette, at der er knyttet et loyalitetskrav til tjenestemandsprincippet, som vi i hvert fald vil værne meget stærkt om.